

Když jsem přemýšlela o výběru tématu své diplomové práce, od začátku mi bylo jasné, že chci do své práce zakomponovat právo evropské. Za prvé je podle mého mínění právem velmi důležitým z hlediska velkého vlivu a nadřazenosti nad naším platným českým právem a za druhé jsem již v této době doufala, že se mi podaří získat účast v programu Erasmus/Socrates a dostat se tak na roční studium práva v jedné z partnerských univerzit mé domácí právnické fakulty Univerzity Karlovy v Evropské Unii. Doufala jsem, že tam získám poznatky z oboru evropského práva a zejména evropského práva pracovního, které jsem si vybrala za téma mé diplomové práce. Název mé diplomové práce tedy zní „Vývoj evropského pracovního práva“ a důvod jeho výběru je zde nasnadě. Pracovní právo pro mne představuje obor práva velmi živý a dá se říci každodenní. Možná že by si někdo na tomto místě mohl říci proč zrovna vývoj, když jde o věc v podstatě minulou a tudíž nedůležitou. Tomuto názoru bych si dovolila oponovat a tvrdit, že poznání postupného vývoje nám často pomůže pochopit současnou platnou právní úpravu a směr myšlenkové cesty judikatury soudního dvora Společenství, na kterou jsem se rozhodla zaměřit především. Myslím, že právě na judikatuře Evropského soudního dvora se může názorně ukázat vývoj evropského pracovního práva coby součásti práva Evropského společenství.

Při psaní své práce jsem se zaměřila nejdříve na osvětlení pojmů pracovní právo a evropské pracovní právo, které není jednoznačně interpretováno a v rámci Evropské unie používáno. V další kapitole jsem se pokusila popsat obecný vývoj Evropských společenství od vzniku až po současnost se zaměřením na evropské pracovní právo. Následně jsem se rozhodla vybrat si institut volného pohybu pracovníků a

věnovat se mu konkrétněji. Nejdříve jsem si myslela, že se mi podaří do své práce zahrnout více institutů, ale čím více jsem se zabírala volným pohybem pracovníků a čím více zjišťovala, kolik na něj existuje zajímavých rozhodnutí, tím více mi bylo jasné, že můj původní záměr nedodržím. Nakonec jsem se rozhodla, než pouze povrchně popsat co nejvíc institutů evropského pracovního práva ve své práci, tak se raději pokusím zúročit své nabyté vědomosti ze studia judikátů Evropského soudního dvora a z přednášek evropského pracovního práva a evropského práva na University Groningen v Nizozemsku, kde jsem studovala v roce 2005-2006 v rámci již zmíněného programu Erasmus/Socrates. Snažila jsem se zde zahrnout a pomocí judikatury vysvětlit odpovídající články Smlouvy Evropského společenství a podstatnou sekundární legislativu. Tuto kapitolu jsem tedy rozdělila na několik podkapitol ve kterých jsem osvětlila jednotlivé pojmy a nejasnosti. Ať již od vysvětlení pojmu pracovníka počínaje přes diskriminaci na základě státní příslušnosti až po rodinné příslušníky pracovníků a vzdělávání či určité sociální výhody. Při své práci jsem se vedle judikatury často setkávala se sekundární legislativou v této oblasti. Kromě podstatného nařízení č. 1612/68 beru za jeden z nejdůležitějších pramenů pro svoji práci směrnici 2004/38/ES. Zejména ve spojení s judikaturou Evropského soudního dvora jsem se tak snažila poukázat na určitý vývoj v této oblasti, kdy jsem především shledávala některé výroky Evropského soudního dvora zapracované právě v této nové, v mé práci několikrát zmíněné, směrnici. V neposlední řadě jsem se samozřejmě ve spojení s tímto tématem věnovala možnosti zaměstnání našich občanů v jiných členských zemích. Myslím si, že toto téma je velmi aktuálním vzhledem k ukončení 1. období přechodných opatření ve volném pohybu pracovníků a začátku druhého a

zároveň k plánovanému rozšíření Evropské unie. Doufám, že se mi mého cíle podařilo dosáhnout a má diplomová práce tak bude alespoň nepatrným přínosem v oblasti evropského pracovního práva.